

“De volkszanger, de straatzanger, is geboren en getogen uit de z.g.n. lagere volksklasse, hij is de ridder van de groote weg, met even weinig beschaving en ontwikkeling toebedeeld als de schare welke hij zijn liederen liet hooren. Die liederen zijn nieuwstijdingen, of dienen tot ontspanning, tot opwekking der jolijt bij hoogtijden als kermissen en volksfeesten.

Die straatzanger had het talent, de zangersvok tot rijmen en fabuleeren, ten eigen baat en tot aller stichting en vermaak: minneliederën, kermiszangen, drinkversjes, moralisaties; over gebeurtenissen des dagelijkschen levens van rijken en armen, rampen; zelfs godsdienstige zangen en lange rijmen met groote verhalen van liefde, trouw en dood; romancen en balladen. En alles volkspoëzie, eenvoudig van beeld en rythme; gezongen op melodieën die het licht geraakte gemoed van den eenvoudige van zin troffen.”

(D. Wouters en Dr. J. Moormann in “Het straatlied, een bundel schoone historie-, liefde- en oubollige liederen”, uitgeversmaatschappij Holland – Amsterdam, 1933, pag. 9)